

Nr B 261

Av herr **Dickson**, i anledning av fullmäktiges i riksgäldskontoret skrivelse med överlämnande av betänkande med förslag angående ersättning för riksdagsmannauppsdragets fullgörande.

Jag finner det tillfredsställande att det föreliggande förslaget till riksdagsarvoden m. m. avgivits av ett helt utanför riksdagen stående organ. I fråga om lämpligheten av de föreslagna förmånernas utformning och gradering anser jag mig ej böra yppa någon mening.

På en punkt måste dock från principiell synpunkt en anmärkning göras, nämligen i fråga om förmånernas värdebeständighet.

Riksdagen har att genom sina fullmäktige i riksbanken svara för och utöva vården om rikets valuta. Det är sålunda på riksdagen — eller nogare räknat dess majoritet — som ansvaret för den svenska myntenhetens stabilitet, tillförlitlighet och köpkraft vilar.

Det måste då bedömas som högeligen stötande, därest riksdagsledamöterna genom en värdebeständighetsklausul hålles skadeslösa vid en inträffad penningvärdeförsämring för vilken de själva genom sin politik må kunna vara ansvariga, medan många medborgarkategorier — t. ex. sparare och försäkringstagare — förblir skyddslösa och blir totalt drabbade.

Någon differentiering mellan majoriteten och en i fråga om en olycklig penningvärdeutveckling kanske helt oskyldig minoritet torde knappast vara praktiskt genomförbar. De oskyldiga bör nog i detta fall få lida med de skyldiga.

Jag anser alltså att sista stycket av 1. mom. i 1. § i det föreliggande förslaget bör utgå. Härav följer att frågan om riksdagsledamöternas förmåner, liksom hittills, bör omprövas och justeras från fall till fall och särskilt beslut fattas för varje gång. Jag utgår då från att, liksom i nu föreliggande fall, förslag därvid utformas och inges från ett utanför riksdagen stående organ.

Med stöd av vad nu anförts får jag föreslå,

att riksdagen vid sitt ställningstagande till föreliggande "Förslag till stadga om ersättning för riksdagsmannauppsdragets fullgörande" måtte besluta att i förslagets 1. § 1. mom. sista stycket skall utgå.

Stockholm den 21 oktober 1958

James I. A. Dickson